

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 25.3.2008

Číslo: Ročník 18 (2008), Číslo 1

Sekce: Naše téma

Název článku: Jak knihovna v Mokřém byla, nebyla a je

Autor: Věra Faltusová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=912>

Jak knihovna v Mokřém byla, nebyla a je

Věra Faltusová

Obec Mokřé je malá vesnička, ležící v malebné krajině nedaleko Opočna a kousíček od Dobrušky. Archeologické nálezy potvrzují osídlení už z dob římské kultury. Nejstarší zmínka o obci Mokřé je z roku 1390, kdy patřila královské kapitule pražské, ale již v roce 1420 přešla v držení světských pánů. Roku 1495 koupil panství opočenské Mikuláš mladší Trčka z Lípy, postupně skoupil i menší okolní statky a položil tak základ k rozsáhlému panství opočenskému. Obec Mokřé sdílela osudy tohoto panství až do roku 1848.

Od roku 1849 až do roku 1980 byla samostatnou obcí, v letech 1981-1990 opět částí Opočna a od 25. listopadu 1990 oddělením od Opočna je opět samostatnou obcí. Od roku 1850 patřila postupně do okresu Nové Město nad Metují, Dobruška, Opočno, Hradec Králové, Nové Město nad Metují, Dobruška a od roku 1960 až dosud je součástí okresu Rychnov nad Kněžnou.

V současné době v obci žije okolo 160 obyvatel. Vesnice se za působnosti samostatné samosprávy velmi změnila a její vývoj se ustálil. Obec je upravená, rozkvetlá, je zde vodovod, kanalizace i čistička, také byl vybudován plynovod, nová silnice. Přesto, že v tomto směru se obec příkladně stará o spokojený život svých obyvatel, co se týče kultury, je zde jen jediná instituce, která pečuje o duševní rozvoj dětí a dospělých. A to je místní Knihovna U Mokřinky.

První knihovna, vlastně Hospodářsko-čtenářská beseda, byla v Mokřém založena již v roce 1889. Obec již tehdy byla velmi pokroková, což dokazuje například, že zde byla i první Okresní záložna hospodářská okresu opočenského, založená 15.6.1885. Při Besedě byla zřízena i knihovna a v roce 1921 byla knihovna o 600 svazcích propůjčena obci, která se zavázala ji každoročně doplnit knihami v ceně 400 Kč. Nepůjčovaly se zde jen knihy, ale také se konaly přednášky rázu poučného (nejčastěji o přírodě), zvali se odborníci z různých oborů. Také se pořádaly plesy. Když byla na přelomu 70. a 80. let minulého století Hospodářsko-čtenářská beseda zrušena, knihy byly převedeny do knihovny v Rychnově nad Kněžnou. Od té doby žádná knihovna v Mokřém nebyla.

Knihovna se svého znovuzaložení dočkala až v roce 1997, kdy tehdejší starostka Věra Faltusová a členka zastupitelstva Dáša Honsnejmanová dostaly nápad knihovnu obnovit. Záleželo jen na zastupitelích obce, jak se k tomu postaví a kolik peněžních prostředků na knihovnu odsouhlasí. Nápad všechny zaujal a mohlo se začít s organizací staronové knihovny. Bylo místo, ale nebyl nábytek ani knihy. To vše se postupně zařídilo. V loňském roce knihovna oslavila již desáté výročí svého znovuzrození.

Přesto si knihovna zachovala svoje privilegium v obci jako jediné kulturní centrum, kde se odehrává takřka vše. V současné době je tu i počítač s veřejným internetem a výběr knih je opravdu veliký. Čtenářů je dnes téměř 70, z toho 20 dětí. Návštěvnost jak knihovny, tak i veřejného počítače je veliká.

Dalo by se říci ideální stav. Ale bohužel to, co je vidět navenek, je už jen výsledek tvrdé práce knihovnice, která musí neustále svoji práci obhajovat před zastupitelstvem. A to není vůbec jednoduché, zvláště když v posledních letech se najdou i lidé, kteří by knihovnu nejraději zavřeli, není prý důležitá pro obec, místo ní by se mohly postavit chodníky! No, co na to říci? Snad, že se vrátíme k hliněným tabulkám...

Ale proč se zabývat takovými nepokrokovými záležitostmi, když dnes každý ví, že knihovna je místo setkávání a komunikace s lidmi, zdroj informací, vědění i zábavy. Vzdělanost je dnes velmi důležitá, bez vzdělání se člověk nemůže uplatnit tak, jak by chtěl. Dnešní děti si hrají na počítači, jako my s dřevěnou stavebnicí, a vůbec jim to nepřijde složité. Je to prostě pokrok a ten se zastavit nedá. V obci můžou být mramorové chodníky, ale musí jít ruku v ruce s kulturou, která je pro občany také velmi důležitá, formuje jejich charakter, vztah k obci, cítění i soucit a ovlivňuje chování jednoho k druhému. A to je dnes to, co mnoha lidem chybí, láska k bližnímu.

Knihovna prodělala od roku 1997 mnoho velkých změn, jen místo je pořád stejné, malé, zato však útulné. V posledních letech se zaměřila především na děti, pro které se pořádají různé akce, soutěže, besídky, výstavy... a v minulém roce byly dokonce založeny dva výtvarné kluby - Barevný svět a Lentilky. Děti se scházejí v knihovně, vyrábějí spoustu zajímavých dekorací, malují, čtou, povídají si. Svoji činnost prezentují výrobky, které jsou vystaveny na obecním úřadě i v knihovně.

Jednou z největších akcí byla na konci minulého roku Výstava rukodělných prací obyvatel Mokřého aneb Šikovné ručičky během posledních sta let. Výrobky zde vystavovali obyvatelé a veškeré dekorace vytvořily právě děti. Výstava měla veliký úspěch a radost dětí byla nepřehlédnutelná.

V rámci této výstavy paní knihovnice s dětmi daly do pořádku místní klub, který vyzdobily přírodními dekoracemi. Největší jejich pýchou bylo odhalení velkého mořského akvária, na kterém pracovali děti i dospělí několik měsíců a výsledek byl téměř dokonalý. Akvárium jako živé...

V loňském roce se podařilo knihovně získat dva finanční dary od Královéhradeckého kraje na činnost dětí a grant na knihovní program Clavius. Nepočítám tu spoustu věcných darů, které děti získaly od sponzorů. A nebylo jich málo.

Paní knihovnice se zabývá i vydavatelskou činností, a Mokřé s knihovnou se tak dostaly do povědomí široké veřejnosti. V roce 2006 to bylo vydáním Katalogu mokerských bludiček (ISBN 80-239-8286-9), který svou originalitou kreseb a vyprávění o pohádkových bytostech získal ocenění čtenářů. V roce 2007 se Mokřé, knihovna, bludičky a zelí objevily v knize pana Václava Malovického Kuchyně mezi Orlicí, Labem a Cidlinou (ISBN 978-80-903110-0-8). Slavnostní křest této knihy se konal v Hradci Králové ve společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s., která se spolu se společností Královéhradecká provozní, a. s., stala hlavním sponzorem vydání této knihy. Je to kulinárně vlastivědné putování krajem plným vody aneb o kuchyni hradecké, chlumecké, smiřické, novobydžovské, ale také o páteru Koniášovi, latrinách, kyselu, hladké Anče, zelí či bludičkách...

Obec Mokřé zde má právě díky paní kronikářce a knihovnici svoji kapitolu o

bludičkách, knihovně a kyselém zelí... Kniha je velmi zajímavá, plná laskavého vyprávění, jsou v ní skvělé, osvědčené recepty a vřele ji doporučuji.

Knihovna si během své krátké činnosti získala mnoho čtenářů a příznivců. Lidé si už zvykli na to, že paní knihovnice, bez ohledu na čas a své pohodlí, neustále vymýšlí nejen pro děti, ale i dospělé, různé akce a soutěže. Nebylo to jednoduché, protože spoustu let tu nikdo nebyl, kdo by se o kulturu staral, kdo by něčím zaujal. To se nakonec podařilo a místní obyvatelé si dnes život bez své knihovny a knihovnice "Bludičky Mokřinky" už ani neumějí představit.

Co si přát na závěr? Snad jen, aby lidé, kterým vadí děti v knihovně a na obecním úřadě, se nad sebou zamysleli. Vždyť právě ty děti jsou naše budoucnost, jednou se možná z nich stanou i představitelé obce, a co se dočtou v zápisech? Že zastupitelé kdysi zrušili knihovnu a klub dětí? To by mě moc mrzelo. Ale naštěstí je to jen názor opravdu malé menšiny, pro nás ostatní je toto jen fikce!

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>